

tægter. Af denne Grund vil jeg, hvad enten Sagen gaar i Udvalg eller ikke, være med til at stille Forslag om, at § 5 i Lovforslaget skal udgaa. I øvrigt anbefaler jeg det foreliggende Lovforslag.

Frijs: Det drejer sig jo ved dette Forslag om saa store Summer, at jeg finder, at det ikke vilde være heldigt, om ikke Landstinget fik den bedste Lejlighed til at sætte sig ind i Sagen og drøfte, om de Summer, som der her er Tale om at udgive, virkelig ere vel anvendte. Jeg vil ikke paa det nuværende Tidspunkt paastaa, at det, der nu er foreslaaet, er for dyrt, men der er en Mulighed for, at man ved nærmere Drøftelse kunde komme til den Overbevisning, at det kunde gøres billigere, og at man derved, som den ærede foregaaende Taler sagde, kunde faa Lejlighed til at anvende nogle af de Penge, som nu foreslaas anvendte paa Jærnbaneforetagender her paa Derne, paa andre Steder hen, hvor der muligvis var lige saa stor Anledning dertil.

Boisen: Ja, det forekommer mig, lige som det er blevet gjort gældende fra anden Side, at den Overslagssum, som der her er Tale om, er paafaldende stor. Jeg har naturligvis ikke tilstrækkelig Indsigt i denne Sag til at kunne bedømme et saadant Overslag; men naar man sammenligner det med, hvad der bruges ved andre Jærnbaneanlæg, tager det sig jo paafaldende ud, at vi her ere oppe paa en Udgift af 400,000 Kr. pr. Banemil, og det uagtet man jo dog skulde synes, at det maa være billigere blot at anlægge et Sidespor end at anlægge en hel ny Bane. Dersom man vilde anvende det her foreslaaede Overslag paa private Jærnbaneanlæg, saa vilde det, havde jeg nær sagt, være hyderst vanstueligt at anlægge en privat Bane her i Landet. Og desuden maa vi betænke, at her er ikke medregnet Udgifterne til Ekspropriation. Hvor store disse Ekspropriationsudgifter kunne blive, kan man selvfølgelig ikke se her, men man kan se af de Bemærkninger, der følge med Lovforslaget, at det er paatænkt, at eksproprierere temmelig betydelige Arealer, at der navnlig nede ved Korsør skal eksproprieres Arealer, hvorpaa der ligger Bygninger. Man kan saa sikkert gaa ud fra, at disse ville blive meget højt ansatte, saaledes at maaste ikke en Gang 5 Mill. Kr. ville slaa til, men at man maaste vil komme op paa mellem 5 og 6 Millioner Kroner til dette Foretagende. — At det nu kan være nødvendigt at anlægge et saadant Dobbeltspor, tør jeg ikke betvivle; Nødvendigheden

kan jo nok være mere eller mindre stor. Smidlertid have vi jo dog i saa mange Aar kørt paa Banen til Korsør, saa der er vel ikke nogen særlig Vanstuelighed derved, eller Nødvendigheden for et Dobbeltspor er vel ikke saa paatrængende, at man ikke nok endnu kunde vente i nogle Aar med at anlægge det. Jeg antager, at Marjagen til, at Nødvendigheden nu er bleven saa stor for den højtærede Trafikminister, er et andet Forslag, som ligger paa vort Bord, om at nedlægge Personaltaksterne, idet han derigenem venter en meget betydelig forøget Trafik, og at det saa netop vil blive paatrængende nødvendigt at faa dette Dobbeltspor. Jeg vil kun sige, at man med Hensyn til dette Spor — lad det nu være mere eller mindre nødvendigt — maa huske paa, at det ikke vil blive syndelig rentabelt, det vil vistnok ikke en Gang bringe Statskassen de omtalte 2 pCt. af det Beløb, som skal udgives dertil. Under de alvorlige Tider for vort økonomiske Liv her i Landet, som vi have, forekommer det mig, at det, man først skulde gøre, var at ordne det, som gavner Landets økonomiske Stilling. Om jeg tør bruge et Billede, vilde jeg sige, ligesom en Landmand, der sidder daarligt i sin Bedrift, først maa bygge sin Kostald, sin Hestestald, sit Mejeri, inden han giver sig til at bygge et Stuehus til sin egen Befvemmelighed, saaledes tror jeg, at Staten skal handle paa den Maade, at det, som kan være til personlig Befvemmelighed for Persontrafikken her i Landet, viger over for andre Hensyn, naar disse andre Hensyn kunne tilfredsstille vort økonomiske Behov. Jeg vil derfor tillade mig at gøre følgende Henstilling: Paa en Tid, hvor vore Eksportartikler til England faa en saa kummerlig Behandling, at vi lide store økonomiske Tab, idet vort Smør f. Eks. skal ligge 14—16 Dage for at komme til England, saa forekommer det mig, at det, der først burde gøres i økonomisk Henseende, er at sørge for Eksporten. Naar det er i Stand, saa kunne vi bagefter, synes det mig, have Raad til at give Dobbeltspor maaste til flere Steder end til Korsør. Jeg vil kun hentaste den Tanke: Havde vi først vore Eksportforhold i nogenlunde god Orden baade med Hensyn til Bane og med Hensyn til Dampskibsarten til England, og kunde dette Dobbeltspor blive et Led deraf, vilde dette Forslag i langt højere Grad have min Sympati. Naar det gælder om at faa vore Landbrugsprodukter, som repræsenterer en Værdi af 200 Millioner Kroner, paa bedste Maade til England, behøve vi ikke at regne med Millioner, fordi